

# GERONIMOHOORSPELEN

## Dodenhuis

Een scenario geschreven door de heer J. de Boer.



# DODENHUIS

## SERIE 2

### Deel 1 uitgewerkt door J. de Boer

Het was half April 1939... Rond Wildesbrough Castle was het een drukte van belang van werklieden, ..een vreemd contrast in tegenstelling tot de geïsoleerde situatie zoals men die gewend was van het kasteel op de atlantische kust zuidelijk van New York. Terwijl aan de voorzijde van het kasteel de mobiele houten keets verschenen voor de werkers en een verscheidenheid aan bouwmaterialen op pallets en in kisten werd neergezet, haspels met elektrische bekabeling en lengtes leidingwerk, voerden Jonathan Wend, Carl Lawrence en Millner een ronde lopend door de hal overleg met de hoofdvoerder en een opzichter van stadsgaswerken.

- 'Dat is dan afgesproken gentlemen, we beperken dus de renovatie-werkzaamheden tot wat nodig is nu is gebleken dat de zink-lood dakbedekking voldoende intact is op enkele incidentele plekken na die afdoende hersteld kunnen worden en de totale vervanging kan wachten tot een later te bepalen tijdstip. Sanitaire, elektrische en gas -installering hebben de prioriteit,..vat ik het zo juist samen?'

Hoofdvoerder Ted Collin bevestigde; ~'Precies Sir Wend, de dakbedekking zit nog degelijk op zijn plaats dankzij de doorlopende koperen klinkbouten die we hier en daar aan de binnenzijde alleen wat na moeten trekken tegen de schetsplaten, en een enkele lekkage die met loodtin-legering dichtgesoldeerd kan worden en waar we makkelijk bij kunnen. De werkzaamheden kunnen daardoor voornamelijk onbelemmerd via intern de centrale gang uitgevoerd worden en kan de stellingbouw aan de buitenzijde tot een minimum worden beperkt wat veel tijdswinst betekend'.

Ingenieur-hoofdopzichter Ken Holzower van stadsgas-installaties sloot zich bij de werkanalyse aan; ~'De graafwerkzaamheden vanaf de Stadsgasfactory zijn reeds gestart. Het gaat om een geul van zes voet diep over een lengte van ruim vier Mijl waardoor een standaard 4inch gasleiding naar de waterstokerij van het kasteel zal lopen en van daaruit met 2- en 1inch leidingen verder vertakt zal worden naar het interne gascomfort. In principe moeten deze gezamenlijke werkzaamheden in vier a' vijf maanden als gereed haalbaar zijn'.

- 'Excelent gentlemen, dat betekent dat de techniciens van Wurlitzer in September hun werkzaamheden kunnen aanvangen aan de binnenzijde

noord. De plannen zijn om in de noordzijde de elektrische compressor-unit te installeren wat voor jou betekent Carl dat je nog tijd genoeg hebt om te verkassen van de noord naar de zuidzijde van het kasteel. Met het oog op de eerder besproken herindeling van de kamers verhuist ook Millner naar de zuidkant, ..Iedereen kan zich schikken in die opzet? ..mooi zo heren. Een ding nog; Er zijn geen oorspronkelijke bouwtekeningen beschikbaar ..'

~'Dat is juist '..vulde Ted Collin aan, 'We hebben in het stadsarchief van Wildesbrough maar sumiere bouw -informatie aangetroffen. Het kasteel is waarschijnlijk ontworpen door ene 1ste luitenant Francis Coldrake van Orkney, een middeleeuwse ingenieur/architect van de Britse Nautische Genie onder het garnizoen tempeliers van "De Zwarte Ridder" die hier in de 16de eeuw zijn manschappen flink aan het werk heeft gezet, maar behalve dat hebben zij verder niets gedetailleerds nagelaten met betrekking tot de architectuur'.

-'Hoe is het mogelijk dat dit oude bouwwerk al zo lang de tand des tijds weerstaat?'

~'Inderdaad.., het zit vakkundig in elkaar. De inwendige bouw moet grotendeels opgetrokken zijn uit dubbele muren met tussenruimtes, gelet op de brede muren waarin de kamerdeuren zich bevinden en waaraan het kasteel mede zijn sterkte dankt'.

-'Maar hoe houdt het dak het vol tegen de steeds terugkerende zware stormen..?'

~'Het kan niet anders dat er ergens een open verbinding met de buitenlucht moet zijn die van onderaf het kasteel binnenkomt en via ventilatie -schachten doorloopt tot bovenaan de zolder, gezien ook op de ventilatieroosters die we daar ontdekten waardoor constant frisse lucht in beweging is en er voor zorgt dat de binnen- en buiten atmosferische druk elkaar continu opheffen zodat er nauwelijks krachten op het dak komen te staan, een unieke constructie'

-'Ik stel het op prijs als jullie eventuele holle en verborgen ruimtes in kaart brengen mocht iemand ze ontdekken, zo ook onbekende in- en uitgangen, verborgen luchtroosters en afwatering. Er zal wat de binnen-architectuur en herinrichting betreft nog genoeg veranderd moeten worden met het oog op de toekomst'

De gezichten van de twee uitvoerders stonden niet erg enthousiast bij het laatste van Jonathan. Ze voelden zich niet bepaald geroepen tot aanvullende werkzaamheden en wilden maar al te graag hoe eerder hoe liever klaar zijn met project 'dodenhuis'. Ze hadden net als iedereen

het nodige gehoord en wisten maar al te goed dat het hier niet pluis was.

-'Nog een enkele opmerking heren'..leek Jonathan de werkbepreking te willen afronden, 'Ik wil niet dat iemand van de werkliden ergens alleen op een werkplek in of rond het kasteel aanwezig is, maar steeds met minimaal twee man, om ..'ongevallen' te voorkomen '

Het gezicht van de twee opzichers vertrok opnieuw.

~'We waren zeker niet van plan om onze mensen ergens alleen te laten,..heer Wend, en we hebben ze deze regel al goed ingeprent. Zeker op hoogte zal iedereen goed aangelijnd zijn'.

-----  
-----

1939 verstreek. Geen Orkaan passeerde dit keer Wildesbrough. Alle werkzaamheden waren succesvol afgerond en in het najaar was de Wurlitzer van het nieuwste type op de begane grond binnennoord geïnstalleerd met daar boven een indrukwekkend orkestrium op de eerste verdieping bestaande uit een dubbele echte violen-octaaf. Het kasteelmanagement kon zich eindelijk gaan richten op het promoten van de entertainment onderneming op de New Yorkse kust. Niemand van de werkliden die betrokken waren geweest bij de renovatie werkzaamheden was de eigenaardige,..ja, gespannen sfeer ontgaan die op het kasteel en heel Wildesbrough drukte en de tijd leek te vertragen. Ondertussen waren er in Europa ernstige, zeer verontrustende dingen gaande.

Op 1 September van dat jaar wordt Polen aangevallen door Duitsland en op 17 September vanaf de andere kant door de Sovjet-Unie, een gezamenlijke oorlogshandeling met de codenaam 'operatie Fall Weiss', van te voren beraamd en besloten in het Molotov-Ribbentrop -pact waarbij Polen zelf als de veroorzaker van het conflict wordt aangewezen omdat het internationaal onwettig zich stukken grondgebied heeft toegeëigend van Finland, Duitsland en Rusland.

Zo stierf het jaar 1939 weg en worstelde Wildesbrough wederom een strenge witte winter door, naar het voorjaar van 1940. Ondanks het synistere onbekende, maar aanwezige gevaar in Wildesbrough was kasteelheer Jonathan ervan overtuigd dat hun onderneming binnen afzienbare tijd spectaculair zou gaan openen en dat hij zijn grote wens in vervulling zou zien gaan in de overdekte binnenplaats voor 300

prominente genodigden waarvoor twee weergaloze artiesten waren benaderd om de hoofdrollen voor hun rekening te nemen; Dennis King & Jeanette McDonald, in een grootse opvoering van "The Phantom of the Opera"!

Maar ook alle enthousiasme en verbeteringen van het kasteelmanagement ten spijt, die Jonathan Wend in nauw overleg met de Central Bank of America veel geld kostte,..veranderde er weinig ten aanzien van de reputatie van 'dodenhuis' .

-----  
-----

Het was Donderdag 9 Mei 1940.

Kolonel Moore had drie dagen eerder te Washington het telegram van Jonathan Wend ontvangen en was met veel tegenzin in de vroegste trein naar Wildesbrough gestapt om beleefdheidshalve voor het eerst na de vele verstreken maanden gehoor te geven aan de uitnodiging naar het kasteel te komen. De kolonel had met moeite verlof kunnen regelen bij zijn superieur op het ministerie van defensie, maar die had begrip getoond.

De nieuwe kasteelbediende Anton Daelman, per Januari de vervanger van de oude John die inmiddels elders van zijn rust genoot, had met de Buick die inmiddels van Lawrence was geworden de kolonel in het begin van de middag op het station van Wildesbrough opgepikt. Jonathan was er zeer content mee dat ook Anton reeds een rijbewijs had. De kolonel was dus zonder stagnatie vrij vlot op het kasteel gearriveerd om het resultaat van de renovatie in ogenschouw te nemen en meteen de repetities op de Wurlitzer te beluisteren van Carl Lawrence, die ingewerkt werd op de registers door een Wurlitzer instructeur. Het gezicht van de kolonel klaarde welzeker op bij de eerste indrukken, en er was nog een andere prominente gast aanwezig op informele uitnodiging van Jonathan; de New Yorkse radio-producer Harry S. Goodman.

De ouverture 'Der Schone Galethe' van Frans von Suppe werd door Carl Lawrence ingestudeerd en het groepje mannen genoot zichtbaar van de muzikale herrie die door de binnenplaats naar een uitweg leek te zoeken. Het was niet mogelijk zich verstaanbaar te maken onder deze experimentele omstandigheden en Jonathan gaf met een handgebaar aan dat hij met het mannengroepje naar de eerste

verdieping wilde om het violen-orchestrium te laten zien. Daar keek men met open mond naar de kiepende violenrijen die door Lawrence aangestuurd werden. Men was diep onder de indruk van dit muzikale wonder, ook verderop waren Beatrice en Rebecca zelfs even met het werk gestopt.

Lawrence eindigde het muziekstuk met een strakke, knappe finale en een applausje volgde van de omstanders. Kolonel Moore klapte welgemeend vol bewondering mee en leek door het muzikale spektakel de vervelende treinreis even vergeten.

Het was tegen zessen toen Rebecca het gezelschap er op attendeerde dat het avonddiner gereed was in de grote bijkeuken. Beatrice had de tafels weer keurig gereed. Kolonel Moore schikte zich bescheiden aan de lange tafel en deed net of hij de anti-houding van Beatrice jegens hem niet in de gaten had, maar dat had hij wel degelijk. Het voelde als een pijnlijke domper na deze introductiemiddag, het wilde maar niet boteren tussen Beatrice en de weduwnaar van haar overleden zus Rosemary. Toch liet de mannenclub zich het diner goed smaken met een goede wijn ter afsluiting, de avond vorderde.

- 'Wel, ..sir Goodman, mag ik aan het eind van deze dag zo vrij zijn te vragen naar uw indrukken met het oog op de investeringen die wij achter de rug hebben..?'

De avondklok had juist 11.00 uur geslagen. De mannengroep zat ongedwongen op de receptievloer nog aan een goede late borrel.

~ 'Ahum..', overwoog de radio-producer zijn reactie, 'heer Wend ..ook ik ben onder de indruk van deze lokatie binnen een redelijk te overbruggen afstand van New York. Gezien op wat u als team van plan bent hier te ondernemen kunt u op mijn samenwerking rekenen om van hieruit radio -uitzendingen te verzorgen wat op termijn betekent dat hier een zender-installatie voor de middengolf met een aanzienlijk vermogen geïnstalleerd zal moeten worden, alsmede een audioruimte met regie om de amuzement-programma's goed te kunnen verzorgen. Deze kosten zullen voor rekening komen van mijn media bedrijf'

- 'Deze toezegging is geweldig nieuws voor ons allen mister Goodman, en onze hartelijke dank'..

~ 'Mits' ..'let wel, deze onderneming op termijn winstgevend zal floreren, dus onder voorbehoud..gentlemen'

- 'De kasteelgroep zal alles doen om tot een positief zakencijfer te komen en ..te blijven'

Kolonel Moore liet zich nu eens horen; ~'Excuseer gentlemen, maar de mindere reputatie van dit kasteel vanwege de criminele voorvallen hier gepasseerd die ernstig hadden kunnen aflopen en de pers hebben bereikt, zouden wel eens roet in het eten kunnen gooien'  
~'Daar zijn we in onze Verenigde Staten wel aan gewend geraakt ..helaas, maar we laten ons daardoor niet ontmoedigen'..beeindigde Harry S. Goodman het zakengesprek en stond op om de handen te schudden en op te stappen.

Het was al tegen het middernachtelijk uur en de storm raasde weer rond het kasteel, men was er gewend aan. Producer Goodman was reeds vertrokken met zijn auto terug naar New York. Op de receptievloer zat het mannengeselschap Jonathan Wend, Carl Lawrence, Millner en kolonel Moore aan een laatste borrel de avond vol te maken, toen er hard en onstuimig aan de buitendeur werd gerammeld met de zware antieke klopper. Kennelijk stond er iemand in de nacht aan de deur die nog niet door had dat er inmiddels een elektrische bel was geïnstalleerd. Kasteelbediende Anton Daelman in zijn fraaie donkerblauwe piccolo-uniform liep snel op de buitendeur toe en opende het venstertje; 'Wie is daar?!..

..'Goedenavond! De Postkoerier met een spoed-telegram voor kolonel Moore, indien hier aanwezig!..Klopt dat?..

Anton opende de voordeur; 'Ja dat klopt'..

'Alstublieft, hier het telegram. Wilt u hier even tekenen..? Dank u, en altijd tot uw dienst'

De Postkoerier trapte zijn motorfiets weer aan, een 2cilinder FN, tikte tegen zijn pet ten groet ..en verdween weer in de nacht.

Piccolo Anton overhandigde het telegram aan de kolonel die er aandachtig notie van nam terwijl het gezelschap zich in spanning stil hield.

Het gezicht van de kolonel had nog niet eerder zo donker gestaan.

-'Iets ernstigs kolonel..? probeerde Jonathan twijfelachtig.

~'Mja,..Dat kunnen we wel zeggen,..Onze inlichtingendiensten in West-Europa bevestigen ons vanuit Engeland dat België, Nederland en Luxemburg door Duitsland worden aangevallen. Grondtroepen hebben zonder enige verklaring vooraf hun grenzen overschreden even voor 4.00uur plaatselijke tijd. In verband hiermee ontvang ik order mij terstond naar het departement van Defensie te Washington terug te begeven voor spoedoverleg met onze staatsveiligheidsdienst'..

Kolonel Moore haalde even langzaam maar diep adem door de neus.

..'Dat voorspelt weinig goeds gentlemen. Wie van u is in de gelegenheid mij naar het station van Wildesbrough te brengen om de late avondtrein nog te kunnen halen?..

-'Haal snel de Buick weer uit de garage Anton, dan brengen jij en Carl de kolonel naar het station'..trad Jonathan doortastend op.

'Jazeker heer Wend, en tot uw dienst kolonel'..maakte Anton haast naar de garage buitenom.

In aller ij had kolonel Moore zijn bescheiden bij elkaar gegrabbeld.

-'Waar blijft die Daelman verdraaid, ..Millner ga eens kijken bij de garage'

Millner gaf meteen gehoor aan het verzoek van Jonathan en begaf zich de centrale gang door, maar daar kwam Anton al terugrennen.

..'De wagen start niet!.. Ik heb geen idee wat er loos is!' ..

..'Start niet?! reageerde Lawrence, 'Dat is nog nooit voorgekomen..!'

..'Misschien als u het zelf eens probeert mister Lawrence'..

..'Als hij bij jou niet start, start'ie bij mij ook niet slimmerik'..

..'Aaiaai, dat ontbrak er nog net aan'..liet Moore zich ontvallen.

..'Anton, ren snel naar Peterson in het appartement op de zuidwesthoek begane grond, bonk daar hard op de deur en maak met hem onmiddellijk het rijtuig en de paarden gereed, zeg dat Kolonel Moore aan de voorkant wacht,..snel!'

25 minuten later snelt de koets met de belangrijke passagier de spookachtige nacht in. Op de eerste verdieping had Beatrice onopvallend maar nauwlettend alle wederwaardigheden gadegeslagen ,terwijl Rebecca al onder zijl was.

Op datzelfde moment strijken aan de andere kant van de oceaan in Rotterdam-centrum om even voor 5.00uur van die Vrijdagochtend een aantal geheimzinnige watervliegtuigen neer in de nabijheid van de Maasbruggen. Enkele vroege rotterdammers zien hoe science-fiction achtige commando's bliksemsnel uit de toestellen die uit het niets opdoken tevoorschijn komen en in rubberbootjes naar de noordkant peddelen. De duitse commando's klauteren snel op de kant bij het bolwerk en de boompjes. Een vroege burger ziet hoe een groepje van hen naar de eerste noordelijke-spoorbrugpijler met de twee torens loopt terwijl hun aanvoerder een sleutel aanpakt van iemand bij het hoekhuis. Met de sleutel wordt het kleine stalen deurtje geopend onderin de pijler dat toegang verschaft tot een trappenhuisje waardoor de mannen op het spoorbrugdek kunnen komen. Daar verschijnen zij weer met plots een



zwaar machinegeweer bij zich dat kennelijk voor hen van tevoren in het trappenhuisje was klaargelegd. Vervolgens begeven zij zich naar het midden van de brug waar zij zich positioneren.

De grootste groep duitse militairen begeeft zich naar het Bankgebouw van de Nationale Levensverzekerings Maatschappij, bekend als de 1801. Binnen luttele seconden hebben zij zich toegang verschaft tot het gebouw en verschansen zich op de diverse verdiepingen met hun automatische 'Smeitzers' in de aanslag achter de vensterbanken. Deze fase van 'Operatie Fall Gelb' is afgerond en de Duitsers wachten nu op de dingen die komen gaan.

Op dat moment klinkt er in Dodenhuis een doodscreet door de nacht, gevolgd door een lugubere doffe klap ergens onderin de hal. Even later knielen enkele personen bij een roerloos lichaam neer.

..'Het is de kasteelheer,..Jonathan Wend'..fluistert een van hen.

..'Hij leeft nog, maar hij is er zeer slecht aan toe' fluistert een ander.

..'Dat is 'zijn' werk ..'Wat ons te doen nu..? Het is hier levensgevaarlijk geworden..!'

..'De kasteelheer moet met spoed naar het Bethesda Hospital gebracht worden voor specialistische hulp'..

..'Uitgesloten,..de Buick is gesaboteerd..,en het paardenrijtuig is ook op weg..!'

..'Jij, pak snel een sterke deken om hem daarmee te verplaatsen naar de divan van de garderobbe'ruimte zodat hij comfortabeler ligt'..

..'En dan..?'

..'Ik ga lopend naar Wildesbrough om de medische hulp te halen en de federale recherche in te schakelen, vooruit nu..'

Moeizaam werd het slachtoffer verplaatst naar de divan in de kleine bijruimte naast de toegang, maar dat lukte en de initiatiefnemer trok snel zijn regenjas aan om te gaan.

..'Houdt continu de wacht bij de kasteelheer met de pistolen in de aanslag'

..'En als ze ons weer niet komen helpen..?'

..'Dan maken we een smeulende hooistapel aan op de parterre en roken die vuile terrorist het kasteel uit!..Ik ga nu'

De man ging op pad en verdween in de nacht.